

[Arne Bjerregaard]

Jeg kan være meget enig i forslaget intentioner, og jeg noterer da også, at den nuværende seminarielov snarere er dikteret af fagforeningspolitiske årsager end af pædagogiske. Det rettes der en smule op på; om det så er den rigtige måde, det gøres på, skal jeg ikke gå ind i en diskussion om på nuværende tidspunkt.

Det, der får mig til at tage ordet, er, at det forekommer mig lidt mærkeligt, at dette forslag kommer på nuværende tidspunkt, om forslaget ikke skal ses i lyset af, at der nu skal nedlægges seminarier – også seminarier, som man ikke ønsker at nedlægge – medens det ingen hast havde, dengang vi andre kæmpede for seminarier, som blev nedlagt efter bestemte kriterier, som man havde opfundet. Nu har det altså pludselig hast, fordi 6 – om to år vel 10 – seminarier skal nedlægges, således at alle landdistrikter i Jylland bliver rensset for seminarier i løbet af 3-4 år, hvis man ikke ændrer seminariestrukturen.

På denne baggrund vil jeg spørge ministeren, om det ikke ville være rimeligt igen at overveje, om ikke Ranum Seminarium efter det, man laver nu, skulle have lov til igen næste år at prøve på at fortsætte som seminarium. Det ville være en retfærdighedshandling over for området, og det ville være en retfærdighedshandling over for dette seminarium, som er faldet for et kriterium, som mange andre seminarier ville falde for i år.

Hvis man vil se positivt på det, må jeg konkludere, at andre seminarier har haft bedre talsmænd end det seminarium, som er blevet nedlagt, og det beklager jeg selvfølgelig.

Mette Groes (S):

Jeg vil gerne slutte mig til hr. Arne Bjerregaards bemærkninger og spørge ministeren, om han ikke ville finde det en lille smule besynderligt, hvis det foreliggende lovforslag blev vedtaget, uden at man på nogen måde tog Ranums situation op til revision.

Det er sådan, som ministeren sikkert er bekendt med, at man i øjeblikket er i færd med at forsøge at stable erstatningsuddannelser på benene, og at man har forelagt ministeren en række ideer, som ikke er blevet særlig venligt modtaget, idet det er lykkedes ministeriet at finde alle mulige undskyldninger for at føre dem igennem undtagen den

socialpædagogiske uddannelse. Den er udmærket, men der er bare det, at der på seminariet er plads til mange flere muligheder, og at de muligheder, som er ført frem, slet ikke er så tossede, som jeg får indtryk af det, når jeg læser embedsmændenes bemærkninger.

Jeg synes, at det, ministeren nu skulle gøre, da han ikke vil gå ind på nogen af de ideer, som befolkningen har deroppe, var at se i øjnene, at en hel egn falder fra hinanden på grund af seminariets nedlæggelse, og at de mennesker, der bor deroppe, er fuldstændig afhængige af, at der reableres et seminarium på stedet. Jeg håber, det vil indgå i udvalgets overvejelser.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak for den brede tilslutning til hovedprincipperne i den foreliggende lovgivning. Tak for den brede tilslutning til tanken om at bryde årgangsdelingen og lægge linjefagene i forlængelse af hinanden. Det er det, der gør det muligt også for små 2-sporede seminarier at udbyde et rimeligt antal linjefag. Tak for tilslutningen til, at man kan lade seminarier samarbejde for også derved at få et bredere linjefagsudbud.

Det er rigtigt, som både hr. Poulsgaard og fru Hanne Severinsen sagde, at vi strengt taget kunne undvære seminarierne i en 15 års tid i hvert fald. Vi har valgt ikke at nedlægge dem alle, og vi har også valgt ikke at nedlægge halvdelen eller to tredjedele, fordi seminarierne allerede i dag har en kapacitet, som ligger langt under ligevægtskapaciteten, altså langt under den kapacitet, der er brug for på længere sigt. På længere sigt er der faktisk brug for 25 seminarier; det er der bare ikke de nærmeste 10-15 år. Hvad gør vi så? Vi kører seminarierne ned på det lavest tænkelige blus, gør det muligt for dem alligevel at give en pædagogisk holdbar undervisning, for at de derefter kan få normal størrelse igen, når vi nærmer os årtusindskiftet.

Det er strategien, og jeg fornemmede, at der i det store og hele var tilslutning til det. Der er egentlig heller ikke så meget andet at gøre, for alternativet er jo at nedlægge halvdelen af seminarierne, så at resten kan blive 4-sporede, og det glæder mig, at der ikke har været tilslutning til den tanke her i salen. Der er jo nemlig ikke flere end de godt tusind elever, der melder sig. Det er den situa-